

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομή προπληρωτέα στήν Ἑλλάδα 12 δρ. σὲ 6 μὲν τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὠστοποιήσεις. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὰς στέλλουσιν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε υπογραφή, καὶ ἡ υπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διὰ φύσεις κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν ἄλλαις ἐφημερίδας. Γραφεῖ ξηγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρον. Ἄθῆναι, 30 Ἰουνίου 1884 ἔκκ. 124 + 140

Τὸ ὕγε. ονομικὸ
 συμβούλιο τῆς Γαλλίας εὐχάνε τὸ ἐξῆς οὐκὸζιο συμβουλευ-
 τικὸ πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τὴν χολέρα.

Οἱ φοβιτσαρίδες τὴν παθῆνουν πρώτοι.

Παραγγέλλει νὰ ἀποφεύγουμε τὰς ἀγρυπνίας, νὰ φυλαγώ-
 μαστε ἀπὸ τὸ ψῦχος τῆς νύχτας, (θαρρεῖ τινὰς πῶς αὐταῖς
 τῆς συμβουλαῖς τῆς δίνουσι οἱ γιατροὶ γιὰ νὰ καταστρέφουν
 τοὺς θεατρίνους μας), ν' ἀποφεύγουμε τὴν πολλὴν ἐργασία, (νὰ
 ἐποχὴ γιὰ τοὺς τεμπελχανάδες), νὰ ἀποφεύγουμε τὰς διασκε-
 δάσεις, (αἱ κάμμειαν τσουθεκάδα κάπου κάπου συγχωρᾶται), νὰ
 ἀποφεύγουμε τὰ μπάνια τὰ κρύα, (ψυχὴ μου μπαγιαδόρε τοῦ
 Φαληρέα) καὶ νὰ μὴ τρώμε ὠπὰ χόρτα, (μὰ τί διάβολο γιὰ
 κατσικία μὰς πῆραν); Νὰ μὴ τρώμε ὠπορικά, (αἱ κἀνένα ρο-
 δακινάκι μέσα στὸ ποτήρι δὲν βλάπτει).

Τὸ μεθύσι, εἰδὼ προσέξτε, τὸ μεθύσι προδιαθέτει τὸν ἄν-
 θρωπο γιὰ τὸ στόμα τῆς χολέρας. (Βρὲ ἐγὼ θὰ πίνω, καὶ
 ἂν πεθάνω ἀπὸ χολέρα, νὰ πεθάνω τὸ ἐλάχιστο μεθυσμένος
 νὰ μὴ τὸ καταλάβω. Ἐπειτα δὲν μὰς λὲν καθορὰ ἂν βλά-
 φτη ἢ ρετσίνα). Πρὸς τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις μὰς συμβου-
 λεύουσι οἱ γιατροὶ νὰ ἀποφεύγουμε τὰς πολυπληθεῖς συγκεν-
 ρώσεις καὶ συαθροίσεις. (Αὐτὸ πλέον δὲν ἀποβλέπει ἐμὰς ἀς
 τὰκούση ὁ Τρικίουης πού θέλει νὰ φέρῃ τὴν ἐπιστρατεία).
 Ἀκόμα μὰς λὲν πρέπει νὰ καθαρίζουμε τὰ σπιτία μας με ὀξυ-
 διον τοῦ χαλκοῦ, με τὸ χλόριον τοῦ ψευδαργύρου καὶ με τὸν
 ἀσβέστη. (Τὰ δύο πρώτα τί διαόλου φάρμακα εἶναι δὲν ξέρα,
 ὡς πρὸς τὸν ἀσβέστη, ὄχι μόνο τὰ σπιτία μου, ὅλο θὰ ἀσβε-
 στώσω, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἀνθρώπους βρίσκω στὸ δρόμο).

Καί, τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον, ἡ σκόνη πού μπαίνει
 στὰ ρουθούνια μας καὶ τὸ λαργύγι φέρνει κατ' εὐθεϊάν γραμ-
 μὴν τὴν χολέρα.

Βούλωμα λοιπὸν ἀπὸ τὸρα τῆς μύτης

Νά,

δὲν σὰς τᾶλεγα προχτές ἐγὼ; Ἴδου κύριοι, ἐπίασε λέει χολε-
 ρίνη στὰ Παρίσια, δηλαδὴ ἐστειλε ἡ κυρία χολέρα τὴν μικρὴν
 τῆς κόρη μπροστά. Ἀπὸ ἐπίασε χολερίνη, θὰ πῆ πῶς καὶ ἡ
 κυρία χολέρα εἶναι ἰσχύριτο μέσα στὰ Παρίσια, δηλαδὴ με-

ταμφιασμένη. Ἐπειτα, πρέπει νὰ ξέρετε, ἅτι ἡ κυρία χολέρα
 εἶναι μία πολὺ αὐστηρὴ μητέρα, καὶ δὲν ἐννοεῖ ν' ἀφήνῃ τὴν
 κόρη τῆς νὰ πηγαίη μοναχὴ τῆς ὄχι στὰ Παρίσια ἀλλ' οὔτε
 στὸ Φάληρο, ὅπως κάνουν πολλαὶς χριστογαδάδες, αὐτὴ εἶναι
 πιστὴ ἀκόλουθη τῆς μοναχικῆς τῆς κόρης ἐκείνου δεσπο-
 νίδος χολερίνης. Ἄρα χολέρα στὰ Παρίσια. Τόρα νὰ τὴν περι-
 μένετε στὸ Βέλγιο. Ταξιδεύει βλέπετε καὶ αὐτὴ χάριν τῆς
 ὑγείας τῆς καὶ γιὰ νὰ ἰδῇ τὴν Εὐρώπην πού εἶχε τόσα χρόνια
 νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὰς φυλάξῃ μὴ τυχρ καὶ
 μέσα στὸ δρομολόγιο τῆς ὑπάρχει καὶ ἡ Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ἀπὸ
 εἶναι τόσο φιλοπερίεργο περιηγήτρια καὶ ἔχει νὰ μὰς βιζητάρη
 ἀπὸ τὰ 1834, νομίζετε ὅτι δὲν θὰ μὰς θυμηθῆ καὶ τόρα, νὰ
 ἐρῆ νὰ δῆ τί προόδους κάναμε στοὺς ὑπόνομους, μέσα στοὺς
 ὁποίους ρίχνονται ὅλοι οἱ ἀπόκατοι, τί βρῶμα βγαίνει ἀπὸ
 τὰ οὐρητήρια καὶ τῆς καθεζαίνες, τὰ χαντάκια καὶ λοιπά;
 Ἄ μὰ, εἶναι ἀδύνατο, θὰ ἐρῆ, θὰ ἐρῆ νὰ ξεκαθαρίσῃ ὅλας
 αὐταῖς τῆς βρῶμες καὶ κοντὰ σ' αὐταῖς καὶ κάμπουσαις χρυ-
 σογαδουρικαῖς λέρες. Ἀμήν.

Ἰπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς. Περίληψις. Περί
 χρηματικῶν ἀμοιβῶν τῶν ὡς ὑποκαταστῶν κατὰ τὰς ἀποσπασμένων
 ἐπὶ διετίαν. «Οἱ ὑποκαθιστῶντες κληρωτοὺς ὑποχρέους, εἰς
 τὰς χορηγουμένας ἀμοιβὰς διὰ τοὺς εἰς τὰ εἰδικὰ σώματα
 ἐπὶ διετίαν κατὰ τὰς ἀποσπασμένους ἐκ τῆς ἐτησίαις ἀπογραφῆς καθ'
 ὅσον οἱ ὑποκαθιστῶντες ἀναλαμβάνουσι κατὰ τὰς ἀποσπασμένους
 εἰς τὸν στρατὸν, τὰς τε ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα
 τῶν ὑποκαθισταμένων».

Τρικίουης Ἀθῆναι 18 Σεπτεμβρίου 1883.

Τόρα θὰ μοῦ πῆτε, πῶς ἀνάθεμα καὶ καταλαβένετε περὶ τίνος
 πρόκειται. Νὰ ἀδερφοί, αὐτὸ τὸ διάταγμα πού εἶνε περιδια-
 γραμμένο με ἑλληνικὰ βραβεία, πού ἀμφιβάλλω ἂν τὰ κατα-
 λαβαίνουν καὶ οἱ ἴδιοι πού τὰ γράψαν, λέει, πῶς ἕνας στρατιώ-
 τῆς πού ἀναλαβαίνει νὰ ὑπηρετήσῃ γιὰ ἄλλον κληρωτὸ τῶν
 δύο χρόνων, ἀναλαβαίνει κοντὰ σ' ἡν ὑπηρεσία ἐκείνου καὶ ὅλα
 τὰ δικαιώματά του καὶ ὅσα ἔχει λαμβάνειν, ὅταν θὰ ἀπολυθῆ.

Τόρα πάλι θὰ ρωτήσετε καὶ τί ἔχουν νὰ λαμβάνουν. Νά,
 λέει ὁ νόμος, πῶς ὅσοι ὑπηρετήσουν δύο χρόνια λαβένουν μὰζυ

μέ την ἀφροσύνην καὶ 130 δρ. ἀπάνω κάτω, δὲν θυμοῦμαι καλὰ, αὐταῖς λοιπὸν τῆς δραχμαίς, λέει καθαρὰ καὶ ἑστέρας ὁ νόμος, πῶς τῆς πέρουν ἐκεῖνοι πῶς θὰ ὑποκαταστήσουν ἕναν ἄλλον κληρωτὸν, καὶ ἐγράφηκε αὐτὸ τὸ ποσὸν ἐπὶ τὸν παρῶντολογισμόν, καὶ τὰ χρήματα ὑπάρχουν καὶ ὁμῶς τὰ χρήματα δὲν δίνονται δὲ κεινὸς πού ὑπηρετήσαν γιὰ ἄλλους ὡς ὑποκαταστάταις;

Θὰ ρωτήσετε καὶ πάλι γιὰ τὴν πληρωγὴν, ἀφοῦ ὁ νόμος τὸ λέει καθαρὰ. Γιὰ τὴν Διότι ἐστὶ θέλουσιν Κάνουν ἐρημνείας καὶ παρερημνείας τοῦ νόμου, πλέκουν τὸ γαϊτανάκι καὶ τ' ἀφίρουν πλεγμένον καὶ ἐπειτα βάζουν τοὺς δυστυχημένους ὑποκαταστάταις, νὰ πᾶν νὰ τὸ ξεπλέθουν, χωρὶς νὰ ζέρουν πῶς τοὺς τὰ μπερδεύωσιν καὶ τοὺς ἀμολοῦν μὲ κούρια τσίπη, χωρὶς νὰ ζέρουν οἱ φοικαράδες σὲ ποικανὸν τῆν πᾶν ἢ δραχμαίς πού νομικῶς δικαιούνται νὰ πάρουν, γι' αὐτὴ τὴν ἀδικία καὶ ὕστερα ἀπὸ τῶσας ἄλλαις πού ἐρτίσας ὁ βουκέφαλος Τρικουπῆς δηλαδὴ ὁ μεγαλοκέφαλος, στὸ στρατὸ, θὰ καταντήσουν νὰ περαινθοῦν ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῶν μηχανικῶν σωμάτων καὶ τῶν, ἄς πᾶν αὐτὸς νὰ γυμνάσῃ του, νεοσυλλέτων.

Ἐπειδὴ ὁμῶς τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ σπουδαῖο καὶ ὡς καθὼς λέν καὶ οἱ δικαιοῦροι χρειάζεται μελέτη ἵνα μὴ λυθῶν νὰ μελετήσω τὸ ζήτημα καλὰ καὶ νὰ σᾶς τὸ ἀναπτύξω μεθ' αὐτοῦ καλλίτερον.

Οἱ ἄρρωστοί

τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου παραπονοῦνται ἐναντίον τοῦ Σηλυβριώτη καὶ τοῦ Μαγκούρη, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ πῆγαν καὶ εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους πῶς δὲν ἔχουν στάλα νερὸ νὰ πιθοῦν οἱ ἄρρωστοί, ἐν τούτοις, πῆγαν εἶδαν καὶ ἀπῆλθαν, ἐνῶ οἱ δυστυχεῖς πᾶν νὰ σκίσουν ἀπὸ τὴν δίψα καὶ μάλιστα τώρα πού εἶναι καλοκαίρι, κατάντησαν πλέον νὰ πίνουν ὡς καὶ αὐτὰ τὰ νερά πού πλύνουν τὰ πιάτα. Εἶναι φριχτὸ ν' ἀκούη τινὰς αὐτὴ τὴ φοβερὴ κατάστασί τους καὶ ὁμῶς κύριοι εἶναι ζωντανὴ ἀλήθεια, εἶναι ἀλήθεια φοβερὴ καὶ ἂν θέλετε πηγαίνετε νὰ τὰ δῆτε μὲ τὰ μάτια σας ἂν σᾶς λέγω ψέμματα. Εἶναι φριχτὸ καὶ ἀπίστευτο ν' ἀκούη τινὰς πῶς πίνουν καὶ αὐτὸ τὸ νερὸ πού πλύνουν τὰ πινιά τῶν ἄρρωστων.

Τὶ νὰ σᾶς κᾶνω στρατιώτες, ἐφῶναξα καὶ σᾶς ἐστειλε ὡς καθὼς εἶπατε τὸν μαγκούρη ὁ Τρικουπῆς, καὶ εἶδε τὴν κατάστασί σας. Αὐτὸ μπερδέσασθε μόνον νὰ σᾶς κᾶνωμε, τώρα ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἄλλοι εἶναι θρηλιὰ μπορῶ ἐγὼ νὰ τοὺς ξεθερῶσω; Νὰ κᾶνεταί μὲ ἀναφορά καὶ νὰ τὴν ὑπογράψετε καὶ νὰ τὴν στείλετε στὸν Τρικουπῆ μπάς καὶ συγκινήθῃ ὁ ἀγγιάνθρωπος αὐτὸς καὶ διαταξῇ γρήγορα νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἀτελείωτη τοποθέτησι τῶν σωλήνων. Ἰσομονὴ λοιπὸν ὡς πού νὰ πεθάνετε τῆς δίψας μὲ ὅλη τὴ σημασία τῆς λέξις.

Ἰγυειονομῆο

Κάνθαρος. Ἐπιστολὴ. Περὶ τοῦ ὑγειονόμου νὰ βῆναι γινῶσι τοῦ φύλακα μπαμπᾶ—Γιώργη πού ἔχει 1200 δραχ. ἀπάνω του καὶ τῆς σούρνης μαζὺ του καὶ προχτὲς τοῦ πεσαν μέσα στὴ κάμαρά του καὶ ἀνακατεύτηκαν μὲ κᾶτι παληόπανα καὶ χάλιασε τὸν κόσμὸ καὶ μᾶς φώναξε ὅλους κλέρταις, ὡς πού τῆς βρῆκεμοναχὸς του ὁ ξεκουτιάρης, ἐγὼ δὲν πίστευα πῶς αὐτὸς ὁ κουριλιάρης μποροῦσε νὰ ἔχη τῶσας δραχμαίς γιὰ τὸν βλέπω καθε Σάββατο καὶ ζητιανεύει. Μᾶθε καλὰ, πῶς ἂν δὲν τοῦ τὰ γράψω αὐτὰ νὰ ξεθυμᾶν τὴν φιλοτιμίαν μου, νὰ τὸ ξέρη, πῶς ἂν καὶ ἦμαι γυναῖκα θὰ τὸν τῆς βρέξω καὶ ἡ ἀμαρτία στὸ λαϊκὸ σου. Τοῦ διαόλου τὸν ξεκουτιάρη.

Ἡ οἰκονόμισα Ἐλένη Καρβελά ἀπὸ τὴν Λαμία ἀγράμματη. Σημ. Παληάνθρωπο. Νὰ προσέξῃς καλὰ κυρὰ Οἰκονόμισσα γιὰ τὴν αὐτὴν κακὸ σκοπὸ καὶ ἀγόρασε μάλιστα καὶ τὸ κανόνι τοῦ Κουταλιανοῦ καὶ τὸ σούρνη στὴ μέση του νὰ σὲ μπομπάρδισῃ στὴ πρώτη παρατήρησι. Ἐχεις καὶ σὺ φιλότιμο μὰ ἔχει καὶ αὐτὸς καὶ ἄς ἦναι καὶ ξεκουτιάρης.

Παλαδομάρας τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶδομαι τὸ κοινὸν ὅτι τὴν 1 Ἰουλίου θὰ ἐκφω. ἴσω λό, ον

πουδαῖον εἰς τὰ Ὀλύμπια πλῆσιον, περιέχον τρία κοντὰ ἔρρα. Εἰς τὸ πεδῖον τοῦ λόγου δὲν χαίρει τὸ δικαίωμα οὐδὲ νὰ ἀρτίσῃ κατὰ τοῦ λαλοῦντος οὐδὲ πολιτικῶς οὐδὲ στρατιωτικῶς διότι θέλει φέρει τὸν μεγαλειότερον περιπερασμὸν ἐσωτερικῶς καὶ θέλει θεωρηθῇ ὡς τελευταῖος προδότης τῆς πατρίδος καὶ ἔστω πρὸς γινῶσι σας.

Ἀριστέϊδος Χριστοδουλοπούλου.

Σημ. Παληάνθρωπο. Κλητῆρες, πιάστε τον νὰ μὴ σᾶς φύγη, γιὰ τὴν εἰνε λιποταχίας τοῦ Δαφνίου.

Ὁ Φωστής

Ὁ Χατζῆ Κωστής εἶναι ἐπίτροπος ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Θεολόγου στὸν ἀπάνω μαχαλᾶ τῆς Σιδωνίας, εἶναι δὲ καὶ ἄσας στὸ κανάκι, καὶ τουρκόφιλος καὶ χριστιανομάχος, γυρεύουν νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ ἐπίτροπο, δὲν βγαίνει, τοῦ γυρεύουν λογαριασμὸν, δὲν τοὺς δίνει, τοῦ μιλοῦν, δὲν ἀκούει, τὸν ἀγριεύουν, τοὺς φοβερίζει. Τώρα οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ἕνα τέτοιο κακὸ διάλογο πού φορτώθηκαν στὴ ράχη τοὺς δὲν ζέρουν πῶς νὰ κᾶνουν νὰ τὸν ξεφορτωθοῦν καὶ μᾶς ρωτοῦν τί συμβουλή νὰ τοὺς δώσωμε.

Τώρα σᾶς τί λέτε νὰ τοὺς ποῦμε; Ἐγὼ λέω πῶς κατὰ τὸν διάλογο πού ἐμπλέξαν κακὰ ζεμπερδέματα θὰ ἔχουν, ὡς πού νὰ πᾶν καὶ ἐκεῖ ἡ χολέρα καὶ τὸν θείρη, καὶ ἔτσι τὸν ξεφορτωθοῦν ἀπὸ τὸ σέρκο τους. Ἄμ τί ἄλλο νὰ τοὺς ποῦμε; νὰ τὸν στείλωμε πάλι στὸ διάλογο θὰ πάρη καὶ τὰ λεπτὰ τῆς Ἐκκλησίας μαζὺ του καὶ δὲν μᾶς συμφέρει, ἄς τὸν φτύσωμε λοιπὸν στὰ μούτρα νὰ ξεμπερδέσῃ, μ' ὅλον ὅτι τέτοιοι χριστιανομάχοι ἀξιοτίμωτοι ἀπὸ φτύσματα δὲν χαμπαρίζουν, λοιπὸν ἄς τὸν μουτζώσωμε καὶ ἄς τὸν ἀφήσωμε.

Κύριε

διευθυντῆ τῆς Ἀστρονομίας μᾶς παρακαλοῦν ἀπὸ τὸν Περαιῶν νὰ σὲ ρωτήσωμε ἂν ὑπάρχῃ ἀστυνομικὴ διάταξι; νὰ κλείνουν τὰ μαγαζὰ ὅταν περάσῃ ἡ προσδιορισμένη ὥρα, καὶ ἂν ὑπάρχῃ γιὰ τὴν τότε μένου ἀνοιχτὰ ὡς τὸ πρῶν τὰ μαγαζὰ καὶ κατὰ θέσεις Περδικάρενας, Πηγαδῆ στρατιώτου καὶ Μουνοχία, μέσα στὰ ὅποια μαγαζὰ γκαρίζουν οἱ μεθυμένοι ὡς τὸ πρῶν καὶ δὲν ἀφίνουν τοὺς γειτόνας νὰ κλείσουν μάτι καὶ ἀρρώστησαν ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία καὶ ἄλλοι εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ ἀρρώστησουν ἐξέπιτηδες. Τώρα μοῦ λέν νὰ στὰ γράψω ἐγὼ ὅπως θέλω, θαρρῶ ὁμῶς πῶς ἔτσι πού τὰ γράφουν αὐτοὶ ἄλλοιότικα δὲν γράφονται. Τώρα σὰν θέλεις κᾶνε τους κᾶνεταί καλὸ νὰ κλείνουν τὰ μεσάνυχτα καὶ αὐτὰ τὰ μαγαζὰ, σὰν δὲν θέλεις, μὴ σῶσης. Ἄμ μὲ ἔνοιμας ἐνοιμας ἐγὼ πάλι δὲν θὰ πεθάνω, ἀφοῦ σὺ πού ἔχεις καθῆκον νὰ βλέπῃς ὅλα αὐτὰ ἀγρὸν ἐγόρασε;

Ὁ φίλος

ἀστεῖος καὶ χωρατατζῆς κουρεύς Φιλιππίδης μούλεγε πάλι προχτὲς μ' ὅλη τὴν σοβαρότητά του.

— Βρε ἀδερφέ λένε πῶς γιὰ τὴν καθαριότητά πρέπει νὰ μεταχειριζόμεσθε φανικόν, ὀφρακικόν ὄξυ, δὲν ξέρω πῶς διάλογο τὸ λέτε, ὄξυ, δὲν κᾶνει νὰ μεταχειριζόμεσθε οὐρικόν ὄξυ πού εἶναι γεμάτοι καὶ οἱ δρόμοι.

Τοῦτος

μᾶς γράφει θυμωμένα ἀπὸ τὸ Λαῦριο καὶ ἀκούσετε τί λέει: Κ. Συντάχτη. Ἐχω τρία γράμματα πού σου στέλνω καὶ κᾶνεταί δὲν τύπως, δὲν πιστεύω δὲ νὰ πῆς πῶς ἦτανε σαχλαμάρες καὶ ἂν τὰ πῆρες εἰσιπάλι δὲν θὰ ἦτανε σὰν ἐκεῖνες πού μᾶς ἔγραψες ἀπὸ πού παρᾶγεται τὸ μαλακῶν καὶ τὸ κρῖνο ἴσως. Ἐμεῖς θέλωμε νὰ διορθώσωμε ἕνα φοβερὸ φορολόγο ἄς Βαγγέλη Κυριακοῦ καὶ λοιποὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς γδύνουν μὲ τοὺς φόρους των τοὺς παρανόμους καὶ τραγικούς. Νὰ προχτὲς ἄλλο πάλι, Ἐνας ἔφερε ἕνα καλῶνι μὲ αὐτὰ 20 τὸν

ἀριθμὸ καὶ στὸν πληθυντικὸν μάλιστα καὶ ὁ Βαγγέλης Κυριακοῦ τοῦ γούρου φόρο 1,50. Εἶνε κατάστασις αὐτῆς; Τότε θὰ πῆ πῶς ἔχει δικαίον καὶ ὁ δημαρχὸς μᾶς πού ἔβανε φόρο 70 λεπτὰ σὲ κάθε μάτσο μαρούλια; γιὰ τὴν τέτοια κοροΐδα πού μᾶς βρέκε καλὰ νὰ μᾶς κᾶνῃ.

Σημ. Π. Καλὰ νὰ σᾶς κᾶνῃ βέβαια, γιὰ τὴν θέλατε καὶ τὰ βρέκατε, ὡς πρὸς τὸν φορολόγο σας, κυττάζετε καλὰ μπάς καὶ σᾶς πᾶρη καὶ γιὰ ζῶα καὶ θελήσῃ κᾶμιὰ μῆρα νὰ σᾶς πᾶρη διέδια καὶ φόρο γιὰ τὰ ρούχα πού φορῆτε, ἀφοῦ εἶναι τέτοιοι μασκαράδες ὅπως τὸν περιγράφετε.

Πρὸς

τὸν διοικητὴ τοῦ 27 τάγματος. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας σου παραπονοῦνται ὅτι στὸ σιτηρεῖο τοῦ κανόνι μικρὰ λαθρομπόρια, τὰ ὅποια μάλιστα συνέβηκαν στῆς Τράχωνες, εἰς τρόπον ὥστε δὲν τους πέφτει οὔτε 20 δρ. κρέας ἐνῶ φοροῦν στὴν ὑπηρεσία. Μάλιστα λένε πῶς τᾶμαθες καὶ σὺ, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ ἔχασες. Λοιπὸν κᾶνε προσεχτικῶς τοὺς σισιτιάρηδες νὰ λείψουν τὰ παρᾶπονα, μ' ὅλον ὅτι αὐτὰ εἶνε πλέον ἀπὸ τὰ συνειδητέα καμώματα στὸ στρατὸ; ἄλλὰ ἐμένα τὸ καθῆκόν μου εἶναι νὰ γράφω κάθε παρᾶπονο δικαίον, καὶ θαρρῶ πῶς οἱ στρατιώτες σου σ' αὐτὴ ἀπάνω τὴν περίστασι ἔχουν δικαίον. Στόπ.

Κύριε

γιατρὲ Τσιμονίδη πού κάθισαι στὸν δρόμο τοῦ Κολοκοτρώνη κᾶτι μοῦ γράφου γιὰ τὴν δούλα σου τῆ Βασιλικῆ καὶ πῶς εἶναι σκανταλιάρη στείλε νὰ σου δώσω τὸ γράμμα, ἂν θέλεις ἂν δὲ θέλεις, πεντάρη δὲν δίνα γιὰ ὅ,τι κι' ἂν συμβῇ.

Ὁ

Ἄθ. Παπαχειμόνας περκαλῆ λέει τὸν ὑποδεκανέα Ἄγγελῆ τοῦ μηχανίου νὰ τοῦ δώσῃ τὰ λεπτὰ πού τοῦδωσε γιὰ τὴν τὸν βῆναι στὸν Παληάνθρωπο. Λοιπὸν, ἄς κᾶνουν συμβιβασμὸ ἐκτὸς πάσης γροθοπκτινάδας.

Κύριε

Παπῆ Μηνᾶ ἀπὸ τὸν Περαιῶν, εἶνε μεγάλη ἀνᾶχη νὰ ἔρῃς κύριο νὰ μὲ βρῆς διὰ πολλὰ διότι.

Ἀγαπητέ

δημαρχε τοῦ Περαιῶν, ξεκουτιάρης, ἀδερφέ καὶ σὺ; Νὰ τί σου γράφω, ἀφοῦ λένε, ἔκανες προχτὲς τὸ γλέντι γιὰ τὸν θεμέλιο τοῦ θεάτρου, τί κουταμάρα σου κατέβηκε καὶ πῆρες Ἄθηναικῆ μουσικὴ ἀφοῦ ὑπάρχει αὐτοῦ κάτου ἡ δημοτικὴ; Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑποστήριξις πού κᾶνει στὴ δημοτικὴ μουσικὴ. Ἐχουν δικαίον νὰ παραπονοῦνται οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ λένε πῶς ὅλος ὁ Περαιῶν σὲ κατάκρινε γι' αὐτὴ τὴν κουταμάρα σου, μοῦ λένε μάλιστα νὰ σὲ βρῶσω χοντρά, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὸ κᾶνω, γιὰ τὴν ἀφοῦ εἶσαι χοντρός δὲν θέλω νὰ σὲ ἐπιβαρύνω καὶ μὲ ἄλλαις χοντρούτητες. Ἄμ ἐκεῖνη ἡ ἄλλη ἡ χοντρή τί γίνεται; Ψυχὴ μου ταρντάνα, ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ τὴν ξεχάσω. Ἄλλη φορὰ λοιπὸν μὴ κᾶνης τέτοιαις ἀνοησίαις καὶ βρῶσω καὶ ἐγὼ κοντὰ σὲ σένα τὸν μπελά μου, καὶ μοῦ λέν γιὰ κοροϊδεῖα—Νὰ χαιρέσαι τὸν κουτοδημαρχο τὸν φίλο σου. Σοῦ βασιτᾶ λοιπὸν τὸ φιλότιμο νὰ μᾶς βρίζουν κουτούς καὶ βλάκας καὶ νὰ γελά ὁ Μουτσόπουλος;

Οἱ φυλακισμέιοι

τῶν φυλακῶν τοῦ φρουραρχείου παραπονοῦνται ἐναντίον ἐν. ὑ. ἀνθυποκαπιτοῦ ὁ ὁποῖος τοὺς κρατᾶ μέρος ἀπὸ τὰ λεπτὰ τοῦ σιτηρεσίου γιὰ νὰ ἔχουν τεπόζητο τὴν Λαμπρῆ, πράγμα πού δὲν τοὺς ἐρέσει καθόλου, πρῶτο, διότι ὡς τὴν λαμπρῆ ἔχει ὁ Θεὸς καὶ δεῦτερο, διότι δὲν πιστεύουν τὸ φρουραρχεῖο καὶ τὸ ὑπουργεῖο νὰ τοὺς ἀρῆσῃ ὅλους νὰ πεθάνουν μέσα. Σ' αὐτὰ τὰ παρᾶπονα τοὺς ἀπάνω, ἂν ἦναι ἀλήθεια, θαρρῶ πῶς ἔχουν δικαίον. Σᾶς τί λέτε;

Νὰ

τί μᾶς γράφουν ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα. Μὰ ἀδερφέ, γιὰ ὅλο τὸν κόσμον καὶ τῆς ἐπαρχίας γράφεις καὶ γιὰ τὰ ὄπλα Καλάβρυτα δὲν γράφεις τίποτα, πού ἔχομε ἕναν ἔμπορα καὶ τὸν διευθύνει ὁ γραφεὶς τοῦ Μάνθος. Ὁ, τι θέλει αὐτὸς, κᾶνει ὁ ἔμπορος. Τὶ κυβέρνο εἶναι; Αὐτὸ τὸ δόλιο τὸ σφοῖ τοῦ δημοσίου, τὸ ξέρεις, ἐκεῖνο πού βουλώνουν τὰ ζύλα, πού εἶναι; Τὸ συργιάνανε ράχη σὲ ράχη καὶ ἀπὸ ἑλλεσο σὲ ἑλλεσο καὶ γίνεταί τρεῖς ἔρτα εἰκοσίνα καὶ χῶρια τὰ ἄλλα, μᾶθαμε πῶς θὰ ἐνεργηθοῦν ἀνακρίσεις, μὰ νὰ δοῦμε θὰ γίνῃ τίποτα.

Σ. Παλ. Πῶς δὲν θὰ γίνῃ; Μήπως καὶ τὸ νὰ μὴ γίνῃ τίποτα, δὲν θὰ πῆ πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ τίποτα, ἄρα καὶ τὸ τίποτα νὰ μὴ γίνῃ, θὰ γίνῃ τὸ τίποτα, καὶ ἔτσι ἰκανοποιεῖστε.

Μετὰ ἐν ῥότῳ πρὸς τὸν ἀπογραφεῖ καθῆται, λέει, πού κατοικᾷ στὴν περιφέρειᾳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἶνε πολὺ σκανταλιάρη καὶ τὰ λοιπὰ, εἶνε καὶ αὐτὰ ἀτομικᾶ. Νὰ δοῦμε πότε θὰ τὰ πάψετε αὐτὰ.

Μερικοὶ μαθητῶν τοῦ Δ'. γυμνασίου παραπονοῦνται ἐναντίον τῶν καθηγητῶν τους. Ἐβαρετὰ Μ. Βαγγελλίδη διότι δὲν τοὺς προβίβασαν, ἐνῶ ἦτανε καὶ εἶναι ἰκανοί. Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρουμε, τὸ ξέρουν ἐκεῖνοι πού δὲν τοὺς προβίβασαν. Ἄμ ἂν ἦναι νὰ προβιβάωνται ὅλοι, δὲν ξέρουμε τότε τί χρειάζονται ἢ ἐξετάσεις; Τί ἀλὰ Σουρῆ θὰ τὸ πᾶμε, ὁποῖος δὲν προβιβάζεται νὰ βρῶν τὸν καθηγητῆς τοῦ; Δὲν συμφωνῶ καθόλου ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Μελετᾶτε, νὰ προβιβάξεστε. Ραχᾶτ λουκοῦμ δὲν εἶναι τὰ γράμματα.

Ποῦδρα ἀπὸ καθαλίνες πουλιέται στοὺς δρόμους τοῦ Ἐρμού καὶ Αἰόλου τὴν ὅποια πασαλιέβεται τινὰς καὶ χωρὶς φτερο τσάμπα καταπίνοντας μάλιστα αὐτὰ σὰν χωλοβά. Ὅσοι δὲ εἶναι μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ δὲν μποροῦν νὰ ὀφελθθοῦν τῆς περιττώσας, ἄς στείλουν τοὺς δημάρχους των στοὺς χαριτωμένους συμβούλους μᾶς γιὰ νὰ τοὺς μάθουν τὴν μέθοδο. Βρε τί εἶναι αὐτὰ; Μᾶς φυλάκωσαν λέει τὸν δημαρχο, γιὰ τὴν κατοουρσε τὰ μάραμα τῆς Πεντέλης, ἄμ ἐμεῖς τί τοὺς κᾶνωμε καὶ μᾶς πνίγουν στῆς κοπριάς; Ἐβαναν λέει ἀργάτας δὲν εβαζαν καλλίτερα ρουθουνοκαθαριστῆς. Δὲν σοῦ λέω, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ δρόμοι εἶναι ἐρημοὶ τῆς Ζαχαρίας ἀπὸ σκόνη, ἀλλὰ σὲ κείνους τοὺς δρόμους ἐμαθῶν οἱ οἰκοκυραῖοι καὶ κλείνουν τὰ σπῖτια τους σὰν τὰ ποντίκια στῆς φωληαῖς τους, ἀλλὰ στοὺς δρόμους τοῦ Ἐρμού καὶ Αἰόλου πού γυρίζει ὁ κόσμος νύχτα μῆρα γιὰ νὰ ψουνίσῃ δὲν διατάζουν νὰ καταβρέχουν νὰ μὴ πνίγεται ὁ κόσμος στὴ σκόνη; Θὰ πᾶζουν λοιπὸν μὲ τὴ ζωὴ μας;

Αὐτὰ τὰ παρᾶπονα τὰ γράφει ἕνας ἐντιμὸς συμπολίτης μᾶς, εἰς τὰ ὅποια ὁμῶς δὲν ἔχει καθόλου δικαίον, διότι κατὰ τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἐξυπνάδα, καταβρέχουν τὰ μεσάνυχτα χάριν τῆς ὑγείας τῶν σκυλιῶν πού περπατοῦν κατὰ κείνη τὴν ὥρα. Ὅστε ἀδικα.

Ὁ κύριος ἀρχιφύλακας τοῦ Τελώνειου τοῦ Περαιῶν φαίνεται νὰ ἦναι πολὺ ἀσθηρὸς ἄνθρωπος, ἀφοῦ φορολόγησε ἕνους πλοίαρχου Κᾶσιου 250 δρᾶμια καπνὸ πού ἦρθε ἀπὸ τὸν Διάρχη τῆς Ἀλβανίας, καὶ τὸν μὲν καπνὸ τὸν φορολόγησε, ὁ κύριός μᾶς, ἀλλὰ τὸν καπνὸ δὲν τὸν ἐπέστρεψε στὸν πλοίαρχο. Φαίνεται ὅτι θὰ τὸν κράτησε γιὰ νὰ δῆ τί καπνὸ φουμάρον στὴν Ἀλβανία. Φτωῦ.

Μὰ κύριε Νομάρχη, ἐσὺ πᾶς ἀδερφέ νὰ ψοφήσῃς τοὺς ἀνθρώπους τῶν

Νομάρχη, ἐσὺ πᾶς ἀδερφέ νὰ ψοφήσῃς τοὺς ἀνθρώπους τῶν

φυλακῶν ἀπὸ τὴν πείνα. Νὰ, ἕνας παραπονιέται πῶς ἔχει στὴ φυλακὴ τοῦ Γεννηματῆ ἀπὸ τῆς τρεῖς τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ψωμί δὲν τοῦδῶσαν ἀκόμη. Τὴν κατάστασις εἶναι αὕτη; Κατάντησε ὁ ἄνθρωπος νὰ χάσῃ μύγες, μὰ μὲ μύγες ἢ ποτέ; ἄνθρωπος;

Ἀπὸ

τὴν Χαλιδίδα μὰς γράφει ἕνας τὰ ἐξῆς νοστιμὸ. Νὰ ποῦμε λέει τοῦ Ἐμπορα ὅταν πηγαίνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦ γερεῦθου πληροφορίας νὰ μὴ τοὺς ἀποπένη καὶ τοὺς στέλην στὸν ἀναβαλόμενον σήμερον καὶ αὐριο, διότι εἶναι δημοσίος ὑπάλληλος καὶ δούλος τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὄχι τοῦ κεριοῦ του, καὶ τὴν μέρα ποῦ πῆγε, μὰς λέει αὐτὸς ποῦ μὰς γράφει αὐτὰ, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσω μιὰ δήλωσι μου ποῦ μὲ παιδεύει δέκα μέραις, βοῆκα μιὰ γυναῖκα μέσα ποῦ τῆς εἶχαν κλείσει οἱ δηλωταὶ 40 γίδια καὶ τοῦ ἔφερε ἕνα πετεινὸ καὶ κείνος τῆς εἶπε—Αὐτὸν μονάχα; κάτσε λίγο δῶ ὡς τὸ βράδυ, γιὰτι σὲ βλέπω καὶ εἶσαι ὡμορφη. Εἶναι τώρα κατάστασις Ἐμπορα αὕτη; Ὑπ. ὑπογρ.

Σημ. Παλ. Ἐχει δίκαιο ὁ ἔμπορας. Τί, μὲ ἕνα παληοπετεινὸ ἤθελε ἡ κυρία μας νὰ τοῦ ἐπεράσῃ τὴν συνειδήσι; Αὕτη πάλι ἡ κουτὴ ἀφοῦ ἦτανε ὡμορφη δὲν τῆς ἔφτανε ἡ παρουσία της μόνο ἀλλὰ ἤθελε καὶ πετεινὸ; Ἀλλὰ ἴσως τοῦ τὸν πῆγε γιὰ νὰ δυναμώσῃ, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι καὶ γέρος. Τώρα τί νὰ τοῦ κάνωμε τέτοιος βάνουρος ποῦ εἶναι; Ἐγὼ λέω νὰ τὸν καταδικάσωμε νὰ φάῃ τὸν πετεινὸ, ὄχι μοναχὸς του, ἀλλὰ μαζὺ μὲ τὴν ὡμορφη ποῦ τοῦ τὸν πῆγε, καὶ νὰ τοῦ τὸ κάνωμε αὐτὸ πρὸς ἐκδίκησι, γιὰ νὰ μάθῃ ἄλλοτε τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι. Τὸν μασκαρᾶ, κείνον κει.

— Καλὲ τί μαθένεις γιὰ τὴ χολέρα ;
— Μὰ, μοῦ φαίνεται πῶς εἶσαι σύ.

Ὁ Νεκόλας

ὁ Σταθάκης, μὰς γράφει ἀπ' τὴν Σμύρνη τάδε αὐτολεξί. Τώρα δὲν μὰς λές πότε θὰ περάσῃς τὴν ὑποφυλλίδα τοῦ Τσιρτσιμπερέτα; Πέρασέ την, καὶ μὴν ἦσαι ψεύτης, γιὰτι μὰς εἶπε πῶς βγήκε ἀπὸ τὸ τρελοκομεῖο, λοιπὸν κάνε ὅ,τι θὰ κάνῃς εἰ δὲ ζεῖντε καὶ σὺ στὸ Δαφνὶ νὰ μάθῃς ἄλλοτε νὰ μὰς κουβεντιάζῃς ἀλήθεια.

Ἀπάντησις Παληανθ. Πρὸς τὸν ἴδιο. Ὁ Τσιρτσιμπερέτας εἶναι ἄρρωστος, διότι ἅμα ποῦ βγήκε ἀπὸ τὸ τρελοκομεῖο ἔπαθε ἄλλα βάσανα τοῦ Βασιλέακι. Ἐνας δὲ τόμος παλῆος τοῦ Παληανθρώπου ἔχει ἀκατέβατα 25 φρ. δεμένος γιὰτι λίγα σώματα ὑπάρχουν καὶ εἶνε σὲ ὑπερτίμησι. Ἐπειτα ἐσὺ ἀπ' αὐτοῦ κ' ἐγὼ ἀπὸ δῶ ἐβρέικα παζάρια θὰ κάνωμε, ἢ μπάς καὶ πῆρες πῶς θὰ σοῦ πουλήσω μπακαλιάρο; Μὰ τί κεφάλι ἔχετε σεῖς οἱ ρωμνοί. Τόσα κάνει, ἀδερφέ, τί διαλόγου τσιγκούνης εἶσαι.

Τρεῖς

πολίτες λέει ἔπιασαν ἕναν ἄλλο καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδειραν τοῦ πῆραν καὶ 560 φρ. ποῦ εἶχε ἐπάνω του καὶ κανέναν κλητήρα δὲν βρέθηκε νὰ τὸν σώσῃ. Εἶναι τώρα, ρωτᾷ αὐτὸς ποῦ μὰς γράφει αὐτὴ, κατάστασις ἀσφαλείας αὕτη; Σ' αὐτὸ τοῦ ἀπαντοῦμε—Δὲν εἶναι, φίλε μας κατάστασις, ἀλλὰ τί νὰ κάνῃς σὰν μπορεῖς κάνε κ' ἄλλοιῶς. Ἄλλη φορὰ μὴ τραβᾷς τόσα πολλὰ λεπτὰ ἀπάνω σου. Τί ἄλλο νὰ σοῦ ποῦμε.

Ἐρωτὴ μου ἐξουσία, στὰ κάλη σου τρυφῶ.

Φίλε

καὶ ἄς μὴ σὲ γνωρίζω, Μαστροδιαμαντῆ ταβερνιάρη ποῦ εἶσαι στὰ γύφτικα, σὲ κατηγοροῦν καὶ σοῦ λέν, πῶς ἔχεις ἕνα στόμα σὰν χανιοῦ πόρτα καὶ σαλιαρίζεις τὰ κορίτσα ὅταν περνοῦν ἀπὸ τὸ μαγαζί σου, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἀνάγκασες καὶ ἀλλάξαν δρόμο. Αὐτὸς ὁ τρόπος σου δὲν εἶναι τρόπος, ὥστε ἀλλάξε τρόπο.

Νὰ σήμερα νὰ δῆς ποῦ θὰ ἔρθουν ὅλοι οἱ φίλοι σου νὰ σὲ πειράζουν καὶ νὰ γελοῦν μὲ σέ. Θὰ πῆς, ὅτι αὐτὸ σὲ συμφέρει γιὰτι θὰ κάνῃς ἐξόδεψι τοῦ κρασοῦ σου, ναι, μὰ νὰ δῆς ὅτι δὲν ἔχουν σκοπὸ, οὔτε καὶ ἂν τοὺς κερνάς νὰ πγιοῦν, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἀφιλοτίμων ποῦ θὰ πίνουν καὶ τὸ κρασί σου καὶ θὰ σὲ κοροιδεύουν κιόλας. Αἱ τώρα εἶναι καλὰ πράγματα καταστηματαρχῆ ἄνθρωπο νὰ σὲ περάσουν στὸν Παληανθρώπο;

Ὁ Βουλευτῆς

Κοντολέων προσπαθεῖ, λέει νὰ ἐξαιρέσῃ ἕναν ἀπὸ τὸν στρατὸ καὶ τοῦ λείνῃ βάζη σκόρδα καὶ κρεμμύδια στὰ μάτια του γιὰ νὰ κοκκινίζουν καὶ φαίνεται πῶς πάσχει, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, λέει, αὐτὸς ἀντίς γιὰ νὰ τὸν ἐξαιρέσῃ θὰ τοῦ βγάνῃ τοῦ ἀνθρώπου τὰ μάτια, ὥστε ἂν ἦναι ἀλήθεια αὐτὰ; ἀγαπητὲ Κοντολέων, ποῦ δὲν τὸ πιστεύωμε, κύτταξε καλὰ νὰ μὴ στραβώσῃς τὸν ἄνθρωπο κ' ἔχῃς τὸ κρέμα στὸ λαιμό σου. Βρὲ τ' εἰν τοῦτα;